Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Eu sunt Cel ce sunt. Dulce este cuvântul Meu pentru cei ce au Duhul Meu în ei. Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine când grăiesc, iar cei ce au Duhul Meu în ei Mă primesc când grăiesc, precum şi cei ce nu-L au pe Dumnezeu Mă tăgăduiesc, căci orice om lucrează după credinţa lui, după puterea credinţei lui. Când credinţa omului este mare el crede totul prin Dumnezeu şi din Dumnezeu, iar când credinţa lui este mică el nu poate prin credinţă şi poate prin mintea lui, care-i doboară mereu credinţa şi statornicia, şi iată, omului îi trebuie toiag ca să fie cu Dumnezeu şi ca Dumnezeu, iar cel ce are toiag este născut din Dumnezeu şi nu păcătuieşte, pentru că Dumnezeu îl păzeşte, şi cel viclean nu se atinge de el, căci lumea întreagă zace în cel viclean, precum este scris în Scripturi, iar cei ce sunt în Dumnezeul Cel adevărat, aceia cred în El şi au viaţă, căci dragostea de Dumnezeu este păzirea poruncilor Lui, iar cel născut din Dumnezeu biruieşte lumea, iar biruinţa care a biruit lumea este credinţa. Amin.

Mă fac izvor de cuvânt pentru poporul Meu cel din români credincios venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. Eu, Domnul Cel înviat dintre morţi, îmi întâmpin poporul cu salutul învierii Mele:

Hristos a înviat, poporul Meu! Nu-Mi trebuie ştiinţa omului ca să grăiesc peste pământ mai mult decât oricând acum, căci oamenii care au crezut că ştiu ei L-au omorât mereu pe Dumnezeu, fiindcă omul care zice că ştie el, este bolnav, căci omul cel sănătos cu inima şi cu mintea crede de la Dumnezeu şi nu face nimic decât de la Dumnezeu şi ca Dumnezeu, iar cel ce zice că de unde să-i spună Dumnezeu lui ce să facă şi ca să facă aşa, acela nu a cunoscut pe Dumnezeu şi nu ştie ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ şi nu-L va găsi pe Dumnezeu în preajma lui pentru sine, fiindcă un aşa om este bolnav, aşa cum au fost toţi cei din vremea trupului Meu, care nu au avut ochi şi inimă şi apoi minte ca să înţeleagă de la Dumnezeu şi nu de la oameni şi nu de la ei înşişi venirea Mea de la Tatăl pe pământ. Duh este Dumnezeu, dar omul nu vrea să treacă din trup în duh ca să fie ca Dumnezeu, duh şi nu trup şi nu fire şi nu minte a firii lui bolnave, căci omul care nu are pe Dumnezeu de toiag în toată clipa, acela este om bolnav, cel mai bolnav om, bolnav de moarte, nu de altceva bolnav, poporul Meu.

Hristos a înviat, Ierusalime de azi! Te-am ales din neamul român, tată, ca să izbăvesc prin tine acest neam de necredinţă şi de nepăsare de Dumnezeu. Mă fac în mijlocul tău lumină a lumii şi izvor de tămăduire a minţii omului, căci omului nu-i trebuie minte, ci îi trebuie credinţă în Dumnezeu, credinţă care să biruiască lumea, nu oricum credinţă, căci lumea toată zace în cel viclean, iar cei credincioşi sunt născuţi din Dumnezeu şi biruiesc lumea prin credinţa lor şi prin păzirea poruncilor vieţii. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! Oamenii nu ştiu că nu asta e viaţa şi că viaţa asta este să-şi zidească omul cu ea viaţa lui ce va să fie când Eu voi fi înaintea lor în slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii şi când voi fi cu ai Mei, care au iubit să-şi zidească viaţa.

Vai celor fără de toiag peste viaţa lor de fiecare clipă! Copilul nu-şi alege singur mama ca să-l ocrotească şi ca să-l îngrijească, dar omul mare la trup şi ameţit la minte se alege pe sine peste el, şi viaţa lui nu are toiag şi-şi zice că poate singur, şi omului îi este ruşine cu Dumnezeu pe pământ, şi acela aşa trăieşte şi aşa moare. Iată, în acest popor al Meu dacă a venit omul şi s-a condus tot după el şi după obiceiul minţii lui, care zice că vede şi că ştie şi că poate, un aşa om n-a ştiut nici cum se vine, nici cum se stă la Dumnezeu şi cu Dumnezeu, nici cum se lucrează pentru Dumnezeu, căci lui Dumnezeu nu-I poţi lucra cu mâna, omule, nu, tată, nu, ci cu credinţa şi cu fapta credinţei, tată, căci Eu pe cei ce i-am făcut ucenici ai Mei i-am luat din lume, i-am

luat dintre ai lor şi le-am dat lucrarea cea cu duhul, lucrarea vieţii veşnice, nu pe cea a vremelniciei aşa cum lucrează cei ce lucrează cu mâna pe pământ şi pentru pământ, căci toţi oamenii sunt pământ, şi pământul e greu de tot peste om. Mă fac izvor de cuvânt peste pământ ca să-l izbăvesc pe om de pământ şi să-l înveşmântez cu cerul, că pe pământ nu e bine fără cer, ci e numai trudă, numai muncire, numai lume, iar lumea toată zace în cel rău, după cum este scris.

O, fii ai poporului Meu, fiţi, tată, ucenicii Mei şi nu lucraţi decât de la Mine, că altfel nu-Mi puteţi fi ucenici, căci este scris despre ucenici: *«Cel ce nu lasă pentru Mine mamă, tată, soţie şi copii, ţarini şi ranguri, chiar şi pe sine însuşi, nu poate fi ucenicul Meu»*, şi dacă vine altfel la Mine cel ce vine, aceluia Eu îi deschid dacă bate ca să vină, dar Mi se face povară, tată, unul ca acela. Nu-Mi poate lua de pe Mine greul unul ca acela ca să Mi-l ducă şi ca să Mă sprijinesc cu el în greul Meu cel greu. Iată, nici atunci, nici acum nu am cu cine să-Mi port crucea Mea cea grea, căci crucea Mea cea grea de azi nu este din pământ, ci este din duh şi este din suspin lucrată, şi numai Tatăl Meu şi mama Mea şi sfinţii Mei îmi ştiu durerea venirii Mele, căci omul care vine la Mine greu se lasă născut de sus unul ca acela şi uită, bietul de el, că nu e cu biruinţă peste duhul lumii credinţa fără faptă, ci e cu biruinţă credinţa cea pentru cer, nu cea pentru pământ.

O, Tatăl Meu, o, mama Mea, e zi de izvor de tămăduire peste poporul Meu şi peste neamul Meu de azi, neamul român, din care Mi-am ridicat un Ierusalim în zilele acestea, căci Ierusalimul Meu nu este din pământ sau din piatră, ci este din fii credincioşi, care ştiu să biruiască lumea prin credinţa lor în Mine şi în venirea Mea acum iarăşi de la Tatăl la om. Sprijiniţi-Mi poporul, o, Tată al Meu, o, mamă a Mea! Acum două mii de ani, când M-am întors iarăşi la Tine după ce Mi-am împlinit lucrarea pentru care venisem pe pământ, Te-am rugat pentru ucenicii Mei, o, Tată al Meu, şi îţi spuneam: *«Nu Mă rog să-i iei din lume, ci să-i păzeşti de cel viclean, căci cât am fost cu ei în lume i-am păzit Eu, dar dacă Eu vin la Tine păzeşte-i Tu de cel viclean».* Aşa Mă rog Eu şi azi pentru poporul Meu de azi: păzeşte-l pe el de cel viclean şi de lumea lui, Tată, şi ajută-l să Ne iubească şi să împlinească poruncile vieţii, care sunt izvor de tămăduire pentru om, o, Tată al Meu. Amin.

– O, Fiule Emanuel, avem cuvântul în mijlocul lor şi avem ucenici veghetori ziua şi noaptea peste cei ce s-au dat Nouă să Ne fie popor. Să întărim, şi Eu şi Tu, această veghe peste poporul Meu şi al Tău şi să stea sub toiag poporul, căci vai celui fără de toiag peste el! îl păstorim din cer şi de pe pământ, Fiule scump. Să stea sub învăţătură poporul Nostru, căci iubirea trebuie mereu învăţată, tată. Să-şi lase învăţată iubirea acest popor, căci avem ucenici locaş al Nostru între ei şi pentru ei, tată.

O, stai sub călăuză, popor al cuvântului lui Dumnezeu, căci vai oilor fără toiag! învaţă izvorul tămăduirii mereu peste creştetul tău şi descoperă-ţi mintea şi inima înaintea Domnului Dumnezeului tău ziua şi noaptea, tată, că nimic nu este ascuns să nu iasă la lumină, fiindcă scris este: «Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă şi nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă». *Aşa să lucrezi tu, popor iubit, aşa, tată, căci Eu, Tatăl şi cu Fiul, te numim lumină pe pământ, tată.*

O, Fiule Emanuel, aşa am grăit Eu azi din Tine poporului Tău de azi, spre duh de tămăduire pentru el. Amin.

– O, slava pe care o am de la Tine, Tată, eşti Tu în Mine, şi voiesc să înveţe bine şi poporul Nostru de azi această slavă: Eu în ei, aşa cum Tu în Mine eşti, Tată al Meu. Amin.

Iar tu, mama Mea cea izvorâtoare de tămăduiri, dă-i poporului Meu putere şi vindecare, mamă, că e zi de izvor de tămăduire, mama Mea. Amin.

– Mă dau eu, Fiule scump, leac de tămăduire pentru cei neîmpliniţi în poporul Tău, căci împlinirea lor în Tine eşti Tu în ei, iar eu mă dau lor pildă de viaţă şi de ascultare şi de lumină a mea în Tine şi a Ta în mine, Fiule Doamne.

Deschide ochii bine, popor al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, căci Domnul te creşte cu Duhul Său Cel Sfânt. Lasă-L pe Duhul Sfânt să-ţi fie viaţă şi suflare şi faptă şi rod peste pământ apoi, căci tu eşti ales pentru duh, nu pentru trup. îţi dau îndemn sfânt pentru tămăduirea ta mereu: păzeşte tu toate cuvintele Domnului şi bine îţi va fi şi ţie şi Lui. Toate zilele şi nopţile tale să fie trăite pentru împlinirea pe pământ a cuvântului Lui de peste tine. Liberează-te de sarcini şi ia crucea Fiului meu. Fii ca păsările cerului şi ca florile câmpului, căci Domnul este Cel ce poate pentru tine, nu tu, iar tu să poţi pentru El, că la aceasta ai fost chemat şi primit când ai venit să fii al Lui.

Tămăduieşte-te de trup şi de lume, tu, cel ce ai venit să fii cu poporul Domnului şi încă n-ai ştiut să înviezi şi să fii. Izvor de tămăduire este cuvântul Domnului, iar el trebuie luat în pântece ca doctorie, popor hrănit cu Dumnezeu. învaţă-te să iubeşti ca Dumnezeu şi nu ca omul, căci iubirea este Dumnezeu, nu omul este ea. Purtarea cea sfântă înăuntru şi în afara ta între frate şi frate, între tine şi Dumnezeu, aceasta este izvor de tămăduire a Domnului de la tine spre El, căci Fiul meu este sub rană grea. Precum în cer, aşa să fii tu pe pământ între frate şi frate, şi să vadă Domnul la tine iubirea aşa cum este ea în cer, şi lumina s-o vadă la tine, căci ea le descoperă pe cele ascunse şi le tămăduieşte de rău şi le povăţuieşte spre bine.

Tot poporul Domnului să se elibereze de sarcini pe pământ. Să nu-şi adune, ci să se elibereze, ca să nu-l tragă spre ele cele adunate de el, ca să nu-l tragă spre lume cele adunate şi cele lucrate de el. Ia din cer învăţătură şi n-o lăsa să treacă pe lângă tine, ci împlineşte-o, popor iubit de Dumnezeu, căci Fiul meu a biruit lumea pentru ca şi tu s-o biruieşti. Tu eşti popor al Domnului. Biruieşte şi tu lumea ca Domnul tău.

Eliberaţi-vă căsuţele de toate cele pământeşti şi vindecaţi-vă de ele, fiilor, căci nimic nu vă trebuie pe pământ decât pe Dumnezeu, măi fiilor. Vindecaţi-vă de oameni, că lumea toată zace sub cel rău, şi primiţi şi învăţaţi de la Dumnezeu iubirea de Dumnezeu, care începe cu neagoniseala pe pământ şi cu ieşirea din lume. Iubiţi cerul pe pământ, dar cerul nu este pământ, ci este cer, şi aşa de puţin înţelege aceasta omul!

O, vino la izvor, popor hrănit de la Dumnezeu de sus, şi stai la gura celor ce au pe Dumnezeu în ei pentru tine, pentru viaţa ta cea din cer pe pământ! Eu sunt tămăduitoarea cea de la Fiul lui Dumnezeu pentru tine. Ia-mă de pildă, ia-mă de viaţă a ta, pe mine şi pe sfinţii cerului, care n-au căutat spre pământ în viaţa lor de om! O, vino la izvorul tămăduirii tale şi naşte-te din cer prin el, că are Domnul izvor de viaţă veşnică pentru tine, cel ce ştii să vii şi să crezi şi să primeşti ca să iei când ţi se dă spre tămăduirea ta! începutul acestei înţelepciuni este temerea de Dumnezeu şi credinţa ta în El, popor iubit. Amin.

Iar voi, copii călăuzitori din partea Domnului pentru cei ce s-au dat Lui popor ascultător, rămâneţi în iubirea Lui şi învăţaţi poporul să iubească de la Dumnezeu şi sprijiniţi-l pe cel cu dor în el şi pe cel apăsat pe calea lui cu Domnul. Uitaţi-vă mereu peste fiii şi fiicele Ierusalimului, priviţi-le viaţa şi purtarea, cercetaţi-le gândul şi inima şi fapta şi întăriţi în ei viaţa cea veşnică, viaţa care tămăduieşte de moarte pe om. Hai! E Domnul în voi, şi voi în El. Duceţi turma Domnului până sus şi aduceţi-L pe Domnul până la ea mereu, iar poporului sfânt îi hărăzesc credinţă ca a voastră şi lucrare cu ascultare de Dumnezeu, căci Duh este Dumnezeu, şi tot aşa să fie şi poporul Său. Amin.

Iar tu, o, ţară scumpă a Fiului meu, aleasa Fiului meu, scumpă ţară Românie, nu-ţi închide urechea pentru şoapta Domnului de peste tine. Te povăţuiesc pentru trezie şi pentru credinţă şi pentru înţelepciune de sus, căci tu eşti îndurerată chiar dacă nu ştii, chiar dacă nu simţi.

Hristos a înviat! învaţă Evanghelia învierii, scumpă ţară a noii alegeri a Fiului meu pentru venirea Lui iarăşi pe pământ! Hristos a înviat din morţi acum două mii de ani, şi acum voieşte să învieze din tine peste pământ şi ca să creadă lumea că Tatăl L-a trimis la tine pentru slava ta cea de la El acum, la sfârşit de timp. O, lasă-te spre slava Lui şi a ta! Iată izvorul slavei! Fii înţeleaptă!

Ascultă-l pe cel pus de Domnul să cârmuiască peste tine ţara ta, neam român, căci el iubeşte dreptatea cea pentru tine mai mult decât toţi cei care stau peste tine acum. Deschide ochii bine, că dacă nu-i deschizi te prinde sub el omul mincinos, care-ţi zice că-ţi face bine, dar el nu-ţi face bine ţie. O, ascultă-l tu pe cel drept peste tine şi pentru tine, şi cere de la Dumnezeu înţelepciune ca să-l vezi pe cel ce-ţi voieşte bine ţie şi lui Dumnezeu în mijlocul tău. Primeşte-l peste tine pe cel pus de Domnul cârmaci prin valuri pentru tine, căci vai celor fără de toiag peste creştetul lor!

Iată, toiagul Domnului este în mijlocul tău. Nu umbla fără toiag din cer şi de pe pământ peste soarta ta, scumpă ţară de întoarcere a Fiului meu pe pământ acum. Vino la lumină! Vino! Vino şi ia lumină! Are Domnul în mijlocul tău sfeşnicul cuvântului Său. Ia din izvor şi bea ca să înveţi cărarea spre Dumnezeu, şi a Domnului spre tine! Ia şi bea şi învaţă să fii, şi nu uita că eşti ţara Fiului meu, ţara venirii Lui iarăşi de la Tatăl la om. Amin, amin, amin.

– O, mamă mireasă, mamă Fecioară! întăresc Eu acum cuvântul tău peste ţara Mea de venire şi îi spun ei aşa:

Mama Mea este mijlocitoarea ta la Mine, ţara Mea de azi. De două mii de ani veghează ea pentru tine şi pentru Mine, căci de la Domnul s-a descoperit ei atunci ţărmul Meu cel de acum, unde voi trage Eu pentru a doua Mea venire. în fel şi chip a lucrat mama Mea peste pământ pentru om şi pentru întoarcerea la Dumnezeu a lumii păcătoase, dar pentru tine ea stă peste tine, cu mâinile acoperindu-te de deasupra ta ca să fii tu a Mea acum, la sfârşit de timp. Luminează-te, dar, căci tu eşti ţara Noului Ierusalim, ţara poporului Meu cel nou din mijlocul tău născut pentru ca să stea el acum înaintea Mea pentru venirea Mea!

Hristos a înviat! Eu, Domnul, îţi trezesc iubirea şi Evanghelia învierii Mele peste tine, ţara Mea de azi. Hristos a înviat! Eu, Domnul Cel înviat, întind peste tine duhul învierii, giulgiul iubirii Mele. Hristos a înviat, ţara Mea de azi! Eu bat la uşa ta. întăreşte-te în credinţă! Vino spre învierea ta, căci slava Domnului răsare peste tine!

Suflu peste tine cu Duh Sfânt, ţara Mea de azi. Hai să înviezi! Eu nu-ţi aduc ţie decât mântuirea şi învierea şi veşnicia ta cu Mine, ţara Mea cea pentru a doua Mea venire, ţara Mea cea de la sfârşit de timp. Hristos a înviat! rosteşte peste tine Domnul Dumnezeul tău. Amin, amin, amin.

19-04/02-05-2008